

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.06.1995
KOM(95) 269 endelig udg.

95/0163 (SYN)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

OM Udstyr på skibe

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

INDLEDNING

1. I sin meddelelse "en fælles politik for sikkerhed til søs" af 24. februar 1993¹⁾ har Kommissionen givet en omfattende beskrivelse af situationen inden for søfart i hele verden, og har påvist, at sikkerhedsniveauet til søs stadig er for lavt. Kommissionen understregede særlig behovet for en hurtig indsats fra Fællesskabets side med henblik på at udelukke skibe og reddere, som er under standarden fra Fællesskabets have. Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union har ofte givet udtryk for bekymring vedrørende uheld til søs, og vedrørende forurening af havene og medlemsstaternes kyster.
2. Risikoen for ulykker til søs og forurening af havene påvirkes utvivlsomt af sikkerheden af det udstyr, der findes på skibe. Sikkert og pålideligt udstyr er ofte det element, som hindrer en tragedie på havet.
3. Detaljerede prøvningsstandarder og præcise prøvningsmetoder afgør udstyrets sikkerhed. Der er inden for de internationale konventioner og af de internationale standardiseringsorganer blevet udviklet prøvningsstandarder for visse typer udstyr til skibe.
4. De attestudstedende myndigheder eller afprøvningsorganer har dog haft en vis margen for fortolkning af de internationale standarder, og dette har ført til forskellige niveauer for de nationale standarder til gennemførelse af de internationale standarder, hvilket igen har medført forskellige sikkerhedsniveauer for produkter, som har modtaget de nationale myndigheders godkendelse. Disse aldeles afgørende forskelle i sikkerhedsniveau understreges yderligere af forskellene med hensyn til kvalifikationer og erfaring hos de attestudstedende myndigheder medlemsstaterne imellem.
5. Det må derfor sikres, at de nationale gennemførelsesbestemmelser i EU samordnes, og at de anvendes effektivt og ensartet i alle medlemsstaterne. Behovet for en indsats på fællesskabsplan med henblik på harmonisering af internationale tekniske krav og prøvning af udstyr på skibe og af overensstemmelsesvurderingsprocedurer, som er beregnet på at forbedre sikkerheden til søs, at beskytte menneskeliv og miljøet, er blevet understreget i ovennævnte meddelelse fra Kommissionen og støttet af Rådet i dets resolution af 8. juni 1993.
6. Dette direktiv er blevet udarbejdet med henblik på at løse disse og andre problemer på området for udstyr til skibe.

1) KOM(93) 66 endelig udg.

7. Direktivets første vigtige element, er at finde frem til det udstyr, for hvilket samordnende foranstaltninger er mest påkrævet. Kommissionen mener, at det drejer sig om det udstyr, for hvilket de internationale konventioner både kræver de nationale myndigheders godkendelse, og som obligatorisk skal findes om bord. Sådant udstyr er blevet opdelt i to kategorier: udstyr, for hvilket detaljerede prøvningsstandarder allerede findes på internationalt niveau (direktivets bilag A, pkt. 1) og udstyr, for hvilket sådanne standarder endnu ikke findes (bilag A, pkt. 2). Repræsentanter for industrien og for medlemsstaternes kompetente myndigheder bekræfter det rigtige i denne fremgangsmåde.
8. For første kategori udstyr (opført i bilag A, pkt. 1) må det sikres, at det opfylder kravene i den internationale søfarts organisations relevante internationale konventioner, resolutioner og cirkulærer samt de relevante internationale prøvningsstandarder fastsat af de internationale standardiseringsorganer. Opfyldelse heraf skal bevises ved hjælp af overensstemmelsesvurderingsprocedurerne i henhold til Rådets beslutning nr. 93/465/EØF af 22. juli 1993 (EFT L 220 af 30.8.1993).
9. For anden kategori udstyr (opført i bilag A, pkt. 2) må der etableres detaljerede prøvningsstandarder så snart som muligt for at udelukke en situation, hvor hver enkelt medlemsstat fastsætter sine egne standarder, som ofte ikke slår til, når det drejer sig om at sikre et tilstrækkeligt højt sikkerhedsniveau for udstyr, der er typegodkendt i henhold til sådanne standarder. Da søfart er en internationale industri, og markedet for søfartsudstyr er verdensomfattende, skal prøvningsstandarder fastlægges på internationalt niveau for at undgå, at regionale standarder sætter europæiske reddere og fabrikanter i en økonomisk ugunstig situation. Direktivet fastsætter derfor, at IMO skal anmodes om at etablere prøvningsstandarder, hvis de endnu ikke er blevet fastsat på internationalt niveau.
10. Det andet grundlæggende element i direktivet vedrører de organer, som de nationale myndigheder udpeger til at udføre overensstemmelsesvurderingsprocedurerne. Kvaliteten af disse organer er meget forskellig inden for EU, hvilket medfører forskellige sikkerhedsniveauer for det udstyr, for hvilket organerne har udført overensstemmelsesvurderingsprocedurerne. Det er derfor ikke overraskende, at medlemsstaternes myndigheder er tilbageholdende med at godkende udstyr, der er godkendt af en anden medlemsstat uden yderligere kontrol.
11. Direktivet bestemmer derfor, at de bemyndigede organer skal opfylde fælles kvalitetskriterier for at blive udpeget til at arbejde for de nationale myndigheder.
12. Udstyr, som opfylder kravene i de internationale konventioner og overensstemmelsesvurderingsprocedurerne har ret til at blive anbragt om bord på skibe uden yderligere prøver eller vurderinger. Sådant udstyr har derfor også ret til fri bevægelighed i alle medlemsstaterne.

13. En yderligere positiv bivirkning af disse sikkerhedsbestemmelser er derfor, at disse produkter får adgang til et større marked med dobbelt gevinst i form af størrelsesøkonomi og reducerede administrative omkostninger i forbindelse med deres godkendelse. Sådant udstyr skal være let identificerbart for at lette bevægeligheden. Det vil være mest effektivt at påsætte et særligt mærke. Medlemsstaterne skal godkende alt udstyr med et sådant mærke, da det er en garanti for at udstyret opfylder kravene i dette direktiv, dvs., at det er en garanti for, at udstyret besidder et højt sikkerhedsniveau.
14. Der er også økonomiske fordele forbundet med dette direktiv, idet situationen for typegodkendelse af udstyr til skibe på nuværende tidspunkt er således, at producenterne skal indsende udstyr til typegodkendelse til myndighederne i alle de medlemsstater, hvor de ønsker at sælge deres varer. Det betyder, at producenterne allerede på nuværende tidspunkt oppebærer udgifterne forbundet med overensstemmelsesvurdering. Når direktivet træder i kraft, er de ikke forpligtet til at indhente typegodkendelse i alle medlemsstaterne, idet typegodkendelse i en medlemsstat betyder, at de kan sælge udstyret i hele Fællesskabet.
15. De deraf følgende besparelser afspejles i udstyrets pris, som formodentlig bliver lavere. Det skønnes i en undersøgelse, der er udført for Kommissionen, at omkostningerne ved konstruktion af et skib reduceres med mellem 0,22% og 1,3%.
16. Kommissionen rådspurgte under udarbejdelse af dette direktiv repræsentanter for de maritime erhverv (reddere, skibsbyggere, producenter af udstyr til skibe, klassificeringsorganer osv.) og de imødeså alle direktivet med glæde som et positivt instrument til at øge sikkerheden til søs og at fremme procedurer for typegodkendelse af udstyr.

BEHOVET FOR ET RÅDS DIREKTIV

17. a) Hvilke formål har den påtænkte handling set i lyset af EU's forpligtelser?

Traktaten forudsiger oprettelse af en fælles transportpolitik, og foranstaltninger til bedre transportsikkerhed er blandt foranstaltningerne til gennemførelse af denne politik.

Det væsentlige formål med den påtænkte handling er at harmonisere gennemførelsen i EU af de internationale prøvningsstandarder, der allerede findes for udstyr til skibe ved hjælp af en ensartet anvendelse af de relevante internationale konventioner, den internationale søfartsorganisations relevante resolutioner og cirkulærer samt de relevante internationale prøvningsstandarder, som er fastsat af de internationale standardiseringsorganer.

Det fremgik af Kommissionens meddelelse "en fælles politik for sikkerhed til søs" af 24. februar 1993, at man ville fremsætte et forslag om direktiv om harmonisering af sikkerhedskrav til udstyr til skibe.

Rådet for Den Europæiske Union anmodede i sin resolution af 8. juni 1993 Kommissionen om at harmonisere gennemførelsen af IMO-standarder og godkendelsesprocedurer for udstyr til skibe.

18. b) Hører den påtænkte handling under EF's enekompetence eller er der tale om en kompetence, som EF deler med medlemsstaterne?

Det er en kompetence, som deles af EF og medlemsstaterne.

19. c) Hvad er problemets EF-dimension?

Det vedrører alle medlemsstaterne som flagstater. Det angår også alle stater, idet direktivet fastsætter princippet om gensidig anerkendelse af udstyret og derfor princippet om fri bevægelighed for disse varer i Fællesskabet.

20. d) Kan problemet løses mest effektivt af EF eller af medlemsstaterne?

En indsats på fællesskabsniveau er den eneste mulige måde, hvorpå sikkerhed til søs kan forbedres ved hjælp af en samordnet gennemførelse af de allerede eksisterende internationale prøvningsstandarder for udstyr til skibe, ved at etablere nye internationale prøvningsstandarder, hvor de endnu ikke findes, samtidig med at der sker en reduktion af konkurrenceforvridningen mellem rederne og de handelshindringer, som på nuværende tidspunkt er et problem for den frie bevægelighed af udstyr til skibe i Fællesskabet.

Individuel indsats fra medlemsstaternes side kan på ingen måde nå dette mål, mens en indsats på EF-niveau sikrer, at sikkerheden for udstyr til skibe øges og harmoniseres i hele Fællesskabet. Følgerne af dette er, at medlemsstaterne kan acceptere typegodkendt udstyr fra en anden medlemsstat uden at foretage yderligere kontrol, da man ved, at udstyr med det særlige mærke er pålideligt og af høj kvalitet.

21. e) Hvilke yderligere konkrete fordele er forbundet med den handling, EF påtænker, og hvad vil omkostningerne være ved at forholde sig passiv?

De konkrete fordele ved dette direktiv er bedre sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening af havene ved at øge sikkerhedsniveauet til udstyr på skibe. Princippet om gensidig anerkendelse som fastsættes i direktivet vil yderligere få den positive virkning, at unødvendige omkostninger og administrative procedurer i forbindelse med godkendelse af udsyret elimineres. Enhver indsats, der sigter på at øge sikkerheden til søs, vil utvivlsomt bidrage til at reducere faren for ulykker til søs og forurening af havene; ulykker i den senere tid har vist, at sikkert og pålideligt udstyr meget ofte er de elementer, som hindrer en tragedie til søs. Disse elementer viser, at omkostningerne ved at forholde sig passiv kan være meget høje.

22. f) Hvilke handlingsmuligheder har EF?

Indsats på internationalt niveau er utilstrækkelig, da der ikke findes håndhævelsesmuligheder.

Intern fællesskabslovgivning sikrer, at foranstaltningen rent faktisk er bindende, da der findes håndhævelsesprocedurer inden for fællesskabsret.

23. g) Er det nødvendigt med ensartede forskrifter, eller er det tilstrækkeligt at opstille de generelle mål i et direktiv, der derefter gennemføres af medlemsstaterne;

Et EF-direktiv er det mest hensigtsmæssige juridiske instrument.

Direktivet fastsætter den juridiske ramme for at øge sikkerheden af udstyr på skibe ved hjælp af ensartet og obligatorisk anvendelse af internationale prøvningsstandarder for udstyret, men det overlader den enkelte medlemsstat ansvaret for at vælge midlerne til at håndhæve og gennemføre direktivet.

SÆRLIGE BEMÆRKNINGER

Artikel 1

Denne artikel definerer formålet med direktivet: at øge sikkerheden til søs og at forebygge forurening af havene ved at forbedre sikkerheden for udstyr til skibe.

Prøvningsstandarder og prøvningsmetoder påvirker i høj grad funktionen af udstyr på skibe. Skønt der allerede findes detaljerede prøvningsstandarder, som er fastlagt i de internationale konventioner eller udviklet af de internationale standardiseringsorganer, fortolkes og gennemføres sådanne standarder forskelligt af de nationale certificeringsorganer og disse organers kvalifikationer og erfaring er også forskellig. Dette fører naturligvis til forskellige sikkerhedsniveauer for produkter, som er blevet typegodkendt af de nationale myndigheder.

Formålet med dette direktiv er at samordne gennemførelsen af de internationale prøvningsstandarder i EU ved hjælp af ensartet anvendelse af de relevante internationale konventioner, den internationale søfartsorganisations (IMO) relevante resolutioner og cirkulærer og de relevante internationale prøvningsstandarder, som er fastsat af de internationale standardiseringsorganer.

Direktivets bestemmelser gælder for udstyr, for hvilket de internationale konventioner kræver de nationale myndigheders godkendelse samt udstyr som er obligatorisk på skibe. Dette udstyr er opført i direktivets bilag A, som er opdelt som følger:

- bilag A, pkt. 1, som indeholder udstyr, for hvilket der allerede findes detaljerede testningsstandarder i internationale instrumenter og
- bilag A, pkt. 2, som indeholder udstyr, for hvilket der ikke findes detaljerede prøvningsstandarder i de internationale instrumenter, men for hvilket de internationale konventioner kræver de nationale myndigheders godkendelse. Direktivets artikel 7 indeholder bestemmelser om etablering af detaljerede prøvningsstandarder på internationalt niveau for dette udstyr.

Bestemmelsen om, at medlemsstaterne skal anerkende udstyr, som opfylder de internationale instrumenters krav, får positive virkninger for udstyrets fri bevægelighed i EU. Endvidere elimineres alle unødvendige omkostninger og administrative procedurer for fabrikanterne med henblik på at få deres udstyr godkendt.

Artikel 2

I denne artikel defineres direktivets nøglebetegnelser.

Artikel 3

Stk. 1 specificerer, at direktivets bestemmelser gælder for udstyr, der anbringes om bord på et nyt EU-skib, uafhængigt af, hvor skibet befinder sig på konstruktionstidspunktet, og for udstyr, der anbringes på et eksisterende EU-skib, når udstyret udskiftes, eller når udstyret anbringes om bord for første gang. Direktivet gælder også, hvis skibet befinder sig uden for EU, når udstyret anbringes om bord.

Stk. 2. Udstyr, der allerede er anbragt om bord på datoen for direktivets vedtagelse, skal ikke udskiftes, selv om det ikke opfylder direktivets krav. Hvis dette udstyr af andre grunde udskiftes, gælder stk. 1.

Stk. 3. Udstyr, der falder ind under dette direktiv og også ind under rådsdirektiver, navnlig Rådets direktiv 89/336/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet skal kun opfylde dette direktivs bestemmelser.

Artikel 4

Denne artikel bekræfter princippet om, at medlemsstaterne, som flagstater har det primære ansvar for, at deres skibe er sikre. Den enkelte medlemsstat, eller organisationer, der handler på deres vegne, skal sikre, at udstyr om bord på et skib, der fører deres flag, skal opfylde direktivets krav, når de udsteder eller fornyr sikkerhedscertifikater.

Artikel 5

Stk. 1. Direktivets hovedformål, dvs. øget sikkerhed for udstyr overalt i EU, opnås ved at fastsætte, at efter den i artikel 21, stk. 1, anførte dato for ikrafttrædelse af nationale bestemmelser om direktivets gennemførelse kan kun udstyr, der bevisligt opfylder de relevante internationale instrumenters krav anbringes på et EU-skib.

Stk. 2. Heri fastsættes, at udstyrs overensstemmelse med kravene i de internationale konventioner og de relevante IMO-resolitioner kun kan bevises på grundlag af afprøvningsstandarderne og overensstemmelsesvurderingsprocedurerne i direktivets bilag A.1.

Stk. 3. For at fabrikanterne kan sælge det udstyr, de har produceret før datoen for ikrafttrædelse af de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivet, gives en overgangsperiode på 2 år, hvor sådant udstyr kan sælges og anbringes om bord, hvis det er produceret i overensstemmelse med de procedurer for typegodkendelse, der var gældende før datoen for direktivets godkendelse i den pågældende medlemsstat.

Artikel 6

Medlemsstaterne må ikke hindre, at udstyr opført i bilag A1, som opfylder direktivets betingelser, sælges på deres nationale markeder eller anbringes om bord på et EU-skib. Medlemsstaterne skal også acceptere dette udstyr, når de udsteder eller fornyer sikkerhedscertifikater.

Artikel 7

I stk. 1 fastlægges proceduren for at etablere detaljerede prøvningsstandarder for udstyr i bilag A, pkt. 2. Da søfart er international, kan fastsættelse af regionale standarder stille europæiske reddere og fabrikanter økonomisk ugunstigt, og de kan også skabe handelshindringer. Fællesskabet vil derfor straks på datoen for direktivets vedtagelse indsende en anmodning til den internationale søfartsorganisation (IMO) om at fastsætte detaljerede prøvningsstandarder for udstyret i bilag A, pkt. 2.

Stk. 2. Kommissionen koordinerer anmodningerne til IMO på Fællesskabets vegne.

Stk. 3. Medlemsstaterne anmodes om at anvende alle nødvendige midler for at sikre, at IMO hurtigt iværksætter udarbejdelsen af standarderne.

Stk. 4. Udviklingen af sådanne prøvningsstandarder skal fra tid til anden overvåges af Kommissionen.

Stk. 5 henviser til udvalgsproceduren for at overføre udstyr, for hvilket nye prøvningsstandarder er blevet udarbejdet af IMO, fra bilag A, pkt. 2 til bilag A, pkt. 1, når disse prøvningsstandarder træder i kraft. Når udstyret overføres til bilag A, pkt. 1, gælder bestemmelserne i artikel 5 for udstyret.

Artikel 8

Stk. 1 indeholder bestemmelser om en situation, hvor et nyt skib, ligegyldigt hvilket flag det fører, ikke er registreret i en medlemsstat og skal overføres til et medlemsstats register. I et sådant tilfælde skal den modtagende flagmedlemsstat udføre en undersøgelse på skibet for at sikre, at udstyrets faktiske beskaffenhed svarer til dets sikkerhedscertifikater og enten opfylder direktivets betingelser og bærer det særlige mærke eller svarer til typegodkendt udstyr i henhold til direktivet. Hvis den modtagende medlemsstat konstaterer, at udstyret er tilsvarende, skal det ikke udskiftes.

Artikel 9

Stk. 1 fastsætter, at en medlemsstats kompetente myndighed skal meddele Kommissionen og de andre medlemsstater hvilke organer, der har til opgave at udføre overensstemmelsesprocedurerne. Endvidere angives de specifikke opgaver, disse organer er blevet udpeget til at udføre samt deres identifikationsnummer. Disse organisationer skal indsende hensigtsmæssige oplysninger til medlemsstaterne med henblik på at bevise, at de opfylder kriterierne i direktivets bilag C.

Stk. 2. Hvis en medlemsstat mener, at et bemyndiget organ ikke længere opfylder kriterierne i bilag C, skal den annullere udpegelsen og informere Kommissionen og de øvrige medlemsstater om sin beslutning.

Artikel 10

Stk. 1 specificerer, at det i bilag A, pkt. 1 nævnte udstyrs opfyldelse af de internationale instrumenters (nævnt i samme bilag) krav, bevises ved hjælp af overensstemmelsesvurderingsprocedurer i henhold til følgende mulige kombinationer:

modul B + modul C;
modul B + modul D;
modul B + modul E;
modul B + modul F eller
modul H.

I bilag A, pkt. 1, specificeres det, hvilket modul fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant kan vælge for hver type udstyr.

Stk. 2. Der udstedes en skriftlig typeoverensstemmelseserklæring; denne erklæring skal indeholde alle de i bilag B specificerede oplysninger for de enkelte moduler.

Stk. 3. EF-enhedsverifikation (modul G) anvendes kun for udstyr, der produceres i små mængder, eller for udstyr, der er enestående i sin art.

Artikel 11

Stk. 1. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant sætter mærket på udstyr, der er produceret i henhold til de relevante internationale instrumenter og til procedurerne for overensstemmelsesvurdering.

Stk. 2, 3, 4, 5 og 6 fastsætter bestemmelserne for påsættelse af mærket.

Artikel 12

Stk. 1. For udstyr, der endnu ikke er anbragt om bord, kan medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der udføres stikprøver med henblik på at kontrollere, at dette udstyr er i overensstemmelse med direktivet.

Udgifterne i forbindelse med stikprøverne kan ikke pålægges fabrikanterne; de betales af medlemsstaten.

Stk. 2. Dette stykke vedrører udstyr, som opfylder direktivets krav og er anbragt om bord på et EU skib. Sådan udstyr, må kun underkastes vurdering af flagstatens myndighed, hvis driftsmæssig funktionsafprøvning om bord er påkrævet af de internationale instrumenter. En sådan evaluering må ikke være en gentagelse af den allerede udførte overensstemmelsesvurderingsprocedure.

Artikel 13

Denne artikel er udformet som et sikkerhedsklausul.

Stk. 1. Dette stykke omfatter tilfælde, hvor udstyr kan vise sig at være farligt for besætningens, passagerernes eller andre menneskers sikkerhed og sundhed eller for havmiljøet selv om udstyret er korrekt installeret, vedligeholdt og anvendt som tilsigtet. Hvis dette forekommer, skal den medlemsstat, som konstaterer situationen, træffe alle hensigtsmæssige foreløbige foranstaltninger til at fjerne dette udstyr fra markedet eller forbyde eller begrænse, at det markedsføres eller at det anbringes om bord på et skib. Medlemsstaten skal informere Kommissionen og de andre medlemsstater om de foranstaltninger, den har truffet, og om baggrunden for denne beslutning.

Stk. 2 beskriver den procedure der skal følges i dette tilfælde: Kommissionen skal foretage en høring med de berørte parter; hvis Kommissionen konstaterer, at foranstaltningerne er berettigede, skal den informere alle medlemsstaterne herom; der er fastlagt en udvalgsprocedure, hvis de trufne foranstaltninger skyldes, at standarderne er utilstrækkelige; hvis Kommissionen konstaterer, at foranstaltninger er uberettigede, skal den informere initiativmedlemsstaten og fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant.

Stk. 3. Hvis ureglementeret udstyr bærer mærket, påhviler det den medlemsstat, der har retsmyndighed over den, der har anbragt mærket, at træffe alle passende foranstaltninger og informere Kommissionen og de andre medlemsstater derom.

Stk. 4 bestemmer, at Kommissionen har ansvaret for at informere medlemsstaterne om denne procedures udvikling og resultat.

Artikel 14

Stk. 1. Hvis der kommer fuldstændigt nyt udstyr på markedet, skal europæiske reddere have lov til at nyde godt af tekniske innovationer; dette stykke fastsætter derfor, at sådant udstyr kan anbringes om bord på et EU skib, selv om det ikke opfylder overensstemmelsesvurderingsprocedurerne, forudsat det kan påvises til flagstatens administrations tilfredshed, at det er mindst lige så effektivt som udstyr, der bærer det særlige mærke.

stk. 2. De afprøvningsprocedurer, som flagstatens administration udfører med henblik på at konstatere, at det i stk. 1 nævnte udstyr er mindst lige så effektivt som udstyr, der opfylder overensstemmelsesvurderingsprocedurerne, må ikke diskriminere mellem udstyr, som er fremstillet i forskellige medlemsstater.

Stk.3. Sådant udstyr skal af medlemsstaten forsynes med en attest med medlemsstatens tilladelse til anbringelse om bord og eventuelle restriktioner eller bestemmelser i forbindelser med brug af udstyret.

Stk. 4. En rapport om alle afprøvninger, vurderinger og overensstemmelsesvurderingsprocedurer for dette udstyr skal sendes til Kommissionen og til de andre medlemsstater.

Stk. 5. Da der ikke findes detaljerede prøvningsstandarder for dette nye udstyr, anmoder Kommissionen IMO om at etablere dem. Dette udstyr må derfor tilføjes direktivets artikel A, pkt. 2 gennem en udvalgsprocedure.

Artikel 15

Denne artikel sikrer, at udstyret kan afprøves og derefter anbringes om bord på et EU-skib selv om det ikke opfylder overensstemmelsesvurderingsprocedurerne. Sådant udstyr skal ledsages af en attest udstedt af medlemsstaten og kan ikke erstatte det EF-typeafprøvede udstyr, som skal forblive om bord.

Artikel 16

Stk. 1 beskriver en situation, hvor et stykke udstyr skal udskiftes i en havn uden for EU, hvor det undtagelsesvis ikke er muligt at finde et stykke EF-typeafprøvet udstyr. I dette tilfælde kan andet udstyr anbringes om bord; man skal først søge at købe udstyr, der er godkendt af en anerkendt organisation, som svarer til et bemyndiget organ, hvis der er indgået overenskomst om gensidig anerkendelse af sådanne organisationer mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland. Hvis sådant udstyr ikke kan findes, kan udstyr, der er godkendt af en organisation, der ikke er gensidig anerkendt, anbringes om bord.

Stk. 2. Nærmere oplysninger om udstyret skal øjeblikkelig sendes til flagstatens myndighed.

Stk. 3 fastsætter, at flagstatens myndighed er forpligtet til så hurtigt som muligt at sikre, at sådant udstyr opfylder de internationale instrumenters relevante krav.

Artikel 17

I henhold til denne artikel nedsættes der ekspertudvalg, som bistår Kommissionen i henhold til den i artikel 20 fastlagte procedure.

Det drejer sig om udvalget i henhold til artikel 12 i direktiv 93/75/EØF om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods.

Artikel 18

Denne artikel bestemmer, at direktivet kan ændres af Kommissionen med henblik på at tilpasse det til eventuelle udviklinger af de relevante internationale instrumenter og med henblik på at ajourføre bilag A, når nyt udstyr indføres, eller når udstyr overføres fra bilag A, pkt. 2 til bilag A, pkt. 1 og fra bilag A, pkt. 1 til bilag A, pkt. 2. I begge tilfælde gælder den i artikel 20 fastlagte procedure.

Artikel 19

Denne artikel beskriver den procedure, der skal anvendes, når direktivet fastsætter en udvalgsprocedure. Det drejer sig om procedure I i artikel 2 i Rådes afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1984²⁾.

Artikel 20

Princippet om gensidig støtte medlemsstaterne imellem for effektiv gennemførelse og håndhævelse af direktivet fastsættes i denne artikel.

Artikel 21

Denne artikel nævner de foranstaltninger, som alle medlemsstater skal opfylde for at gennemføre direktivet.

Artikel 22

Ingen kommentarer.

Artikel 23

Ingen kommentarer.

2) EFT L 197/33 af 17.7.1987. Rådes afgørelse nr. 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsestiltøjelser der tillægges Kommissionen.

FORSLAG TIL RÅDETS DIREKTIV OM Udstyr PÅ SKIBE

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Inden for rammerne af den fælles transportpolitik må der fastsættes yderligere foranstaltninger inden for den maritime transportsektor for sikkerhed til søs;

Fællesskabet nærer dyb bekymring over ulykker til søs, særlig tab af menneskeliv på havet, men også forurening af havene og af medlemsstaternes kyster;

et højt sikkerhedsniveau for det udstyr, der findes på skibe, kan utvivlsomt bidrage til at nedskære risikoen for ulykker til søs og forurening af havet; afprøvningsstandarder og afprøvningsmetoder kan i høj grad få betydning for udstyrets fremtidige funktion;

internationale konventioner kræver at flagstater skal sikre, at udstyr om bord opfylder sikkerhedskravene og udstede relevante certifikater; der er blevet udarbejdet afprøvningsstandarder for visse typer udstyr til skibe inden for de relevante internationale konventioner og de internationale standardiseringsorganer;

til trods for, at der foreligger internationale afprøvningsstandarder, er der forskellige niveauer inden for de nationale standarder til gennemførelse af de internationale standarder, således at de certifikatudstedende myndigheder overlades en vis margin til eget skøn, også forskelle i sådanne myndigheders kvalifikationer og erfaring;

der må fastsættes fælles bestemmelser for at eliminere manglende harmonisering ved gennemførelse af de internationale standarder, da denne manglende harmonisering både medfører, at der er varierende sikkerhed for produkter, som de kompetente nationale myndigheder har certificeret som værende i overensstemmelse med de relevante internationale sikkerhedsstandarder og at mange medlemsstater er meget tøvende med uden yderligere kontrol at acceptere udstyr, der er godkendt i en anden medlemsstat på skibe, der fører deres flag; fælles bestemmelser eliminerer også unødvendige omkostninger

1) ...

2) ...

3) ...

og administrative procedurer i forbindelse med godkendelse af udstyret. Hermed forbedres skibsfartens driftsforhold og konkurrenceevne, og tekniske handelshindringer elimineres;

fri bevægelighed for en række produkter, som også kan anvendes som udstyr om bord på skibe, der fører en medlemsstats flag, er allerede helt eller delvis sikret gennem bestemmelserne i forskellige direktiver, herunder Rådets direktiv 89/336/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet⁴⁾; disse bestemmelser omfatter dog ikke certificering af medlemsstaterne i henhold til de relevante internationale konventioner og for at opfylde disse må udstyr, der anbringes om bord, derfor omfattes af nye fælles bestemmelser.

Kommissionen understregede i sin meddelelse af 24. februar 1993 om en fælles politik for sikkerhed til søs nødvendigheden af at myndighedernes og prøvningsorganisationernes margin for fortolkning af de internationale standarder samordnes, og at bestemmelser og standarder for udstyr til skibe anvendes effektivt og ensartet i alle medlemsstater; Rådet for Den Europæiske Union tilskyndede i sin resolution af 8. juni 1993 Kommissionen til at harmonisere gennemførelsen af IMO-standarder og godkendelsesprocedurerne for udstyr på skibe;

det fremgår af ovennævnte meddelelse, at der først og fremmest bør vedtages direktiver om udstyr til skibe, for hvilke den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (SOLAS) og den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe (MARPOL) kræver de nationale myndigheders godkendelse i henhold til sikkerhedsstandarder, der er fastsat i internationale konventioner eller resolutioner; repræsentanter for industrien og for medlemsstaternes kompetente myndigheder mener, at det er hensigtsmæssigt at beskæftige sig med udstyr, for hvilket de internationale konventioner kræver de nationale myndigheders godkendelse samt at kræve, at dette udstyr er obligatorisk på skibe;

en indsats på fællesskabsniveau er den eneste mulige måde at opløse ovennævnte problemer på, da medlemsstater, der handler uafhængigt eller gennem internationale organisationer, ikke kan etablere det samme sikkerhedsniveau for udstyr, da de internationale instrumenter altid overlader administrationerne en vis margen; gensidig anerkendelse af certifikater udstedt i forskellige medlemsstater er generelt umuligt på grund af denne margen;

vedtagelse af et rådsdirektiv er den hensigtsmæssige procedure til at fastlægge en juridisk ramme til at forbedre udstyrets sikkerhed ved hjælp af en ensartet og obligatorisk anvendelse af de internationale afprøvningsstandarder for udstyret, samtidig med at det overlades til medlemsstaterne at håndhæve og gennemføre direktivet;

det er nødvendigt at eliminere enhver margen for de nationale myndigheder ved i bilag A at opføre en eksklusivliste over de af de internationale instrumenters prøvninger, der tillades anvendt;

4) EFT L 139/19 af 23.5.1989.

de nationale administrationer eller organer, der handler på deres vegne med henblik på at vurdere udstyrs sikkerhed om bord på skibe, der fører deres flag, og udsteder eller fornyer de relevante sikkerhedscertifikater, skal sikre, at dette direktivs bestemmelser overholdes;

medlemsstaterne skal udpege bemyndigede organer, som har ret til at udføre overensstemmelsesvurderingsprocedurerne, og de skal også sikre, at disse organer er effektive og fagligt kompetente til at udføre de opgaver, de er blevet udpeget til at udføre;

overholdelse af de internationale prøvningsstandarder bevises ved proceduren for overensstemmelsesvurdering fastsat i Rådets beslutning 93/465/EØF af 22. juli 1993⁵⁾;

det udstyr, der omhandles i dette direktiv, bør generelt være påsat et mærke, for at vise at det er i overensstemmelse med direktivets krav og er anbragt om bord og bruges i henhold til det tilsigtede formål;

der må gives en overgangsperiode efter ikrafttrædelse af de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivet, hvori udstyr, der er produceret før denne dato kan anbringes om bord, selv om det ikke bærer CE-mærkning, således at producenterne kan sælge det udstyr, de har på lager;

der findes udstyr, for hvilket de internationale konventioner kræver myndighedernes godkendelse, og som obligatorisk skal findes på skibe, men for hvilket der ikke findes detaljerede internationale afprøvningsstandarder (dette udstyr er opført i direktivets bilag A, pkt. 2); da søfart er international, vil vedtagelse af regionale standarder stille europæiske reddere og producenter ugunstigt, og der må derfor fastlægges afprøvningsstandarder på internationalt niveau; Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) anses for den mest hensigtsmæssige til at fastlægge prøvningsstandarder med henblik på at sikre, at de gælder i hele verden og ikke blot på regionalt niveau. Når de internationale prøvningsstandarder træder i kraft, må der træffes foranstaltninger for at tage hensyn hertil i henhold til dette direktiv;

medlemsstaterne skal tillade udstyr med mærket fri bevægelighed på deres område, tillade at det markedsføres, bliver anbragt på skibe og bliver brugt i henhold til det tilsigtede formål uden yderligere prøvning eller teknisk krav:

udstyr, der anbringes på et skib, der ikke er registreret i en medlemsstat, opfylder ikke nødvendigvis de internationale prøvningsstandarder; hvis et sådant skib overføres til en medlemsstats register, skal det bevises over for medlemsstatens myndighed, at udstyret svarer til det typegodkendte udstyr i henhold til dette direktiv;

hvis medlemsstaterne ønsker at kontrollere, at udstyret er i overensstemmelse med direktivet, kan medlemsstaten på egen bekostning udføre stikprøver af udstyr, som endnu ikke er blevet anbragt om bord; når udstyret er blevet anbragt om bord, tillades evaluering heraf kun, hvis de internationale konventioner kræver driftsmæssig funktionsafprøvning om bord med henblik på sikkerhed og/eller forurening;

5) EFT L 220 af 30.8.1993

det er hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne træffer foreløbige foranstaltninger med henblik på at begrænse eller forbyde anbringelse og brug af udstyr på skibe i tilfælde, hvor det udgør en særlig fare for besætningens, passagerernes eller andre menneskers sikkerhed eller for havmiljøet, forudsat disse foranstaltninger er underkastet en EU-kontrolprocedure;

fuldstændig nyt udstyr kan bringes på markedet; europæiske redere skal have mulighed for at udnytte teknisk innovation, så de ikke stilles økonomisk ugunstigt i forhold til ikke EU-redere, forudsat at sådant nyt udstyr gives samme sikkerhedsgaranti som udstyr, der er omfattet af direktivet; der skal fastsættes detaljerede prøvningsstandarder på internationalt niveau for sådant udstyr, men der skal dog være mulighed for at afprøve eller vurdere udstyr på EU-skibe i henhold til de tilsvarende internationale krav;

det kan forekomme, at et stykke udstyr skal udskiftes i en havn uden for EU, hvor det exceptionelt ikke er muligt at skaffe et stykke EF-typegodkendt udstyr; det skal være muligt for et sådant skib at fortsætte sejladsen;

Kommissionen bistås af et udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne; det udvalg, der oprettes i henhold til artikel 12 i Rådets direktiv 93/75/EF, kan påtage sig denne opgave; der skal foreligge en procedure til ændring af direktivet med henblik på at tage hensyn til fremskridt i internationale fora og at ajourføre direktivets bilag; udvalget handler i henhold til procedure I i artikel 2 i Rådets beslutning 87/373/EØF;

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

FORSLAG TIL RÅDETS DIREKTIV OM Udstyr PÅ SKIBE

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at øge sikkerheden til søs og forebygge forurening af havene ved hjælp af ensartet anvendelse af de relevante **internationale instrumenter** i forbindelse med **udstyret** i bilag A - som anbringes om bord på skibe og for hvilket medlemsstaterne udsteder sikkerhedscertifikater i henhold til internationale konventioner - og at sikre fri bevægelighed for sådant udstyr i hele Fællesskabet.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

"Procedurer for overensstemmelsesvurdering":

Procedurerne i henhold til artikel 10 og bilag B i dette direktiv.

"Udstyr":

Det i bilag A, punkt 1 og 2 opførte udstyr, som skal anbringes på et **skib** og anvendes i overensstemmelse med de **internationale instrumenter**, eller som frivilligt anbringes om bord til anvendelse, og som obligatorisk skal godkendes af flagstaten i henhold til de **internationale instrumenter**.

"Internationale konventioner":

Den internationale konvention af 1974 om sikkerhed for menneskeliv på søen, den internationale konvention af 1966 om lastelinjer, den internationale konvention af 1973 om forebyggelse af forurening fra skibe og konventionen af 1972 om internationale bestemmelser til forebyggelse af sammenstød på havet samt protokoller og ændringer til disse konventioner, som er gældende på tidspunktet for vedtagelsen af dette direktiv.

"internationale instrumenter":

Relevante internationale konventioner og relevante resolutioner og cirkulærer fra Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) samt relevante internationale prøvningsstandarder.

"mærke":

Det symbol, der omtales i artikel 11 og vises i bilag D.

"Bemyndiget organ":

Organ udpeget af den kompetente myndighed i en medlemsstat i henhold til artikel 9.

"Anbragt om bord":

Udstyr, der er monteret eller anbragt om bord på et **skib**.

"Sikkerhedscertifikater":	Certifikater, som udstedes af eller på vegne af medlemsstaterne i henhold til de internationale konventioner.
"Skib":	Ethvert søgående fartøj, der er omfattet af de behørigt internationale konventioner.
- "EU-skib":	Et skib, for hvilket medlemsstaterne har udstedt sikkerhedscertifikater i henhold til internationale konventioner.
- "Nyt skib":	Et skib, hvis køl er lagt, eller som er på et lignende konstruktionsstadium på datoen for dette direktivs vedtagelse. I forbindelse med denne definition betyder et lignende konstruktionsstadium det stadium på hvilken: <ul style="list-style-type: none"> i) Konstruktion, der kan identificeres med et bestemt skib, påbegyndes og ii) montage af dette skib er påbegyndt omfattende mindst 50 tons eller 1% af den skønnede masse af alt strukturelt materiale, alt efter hvilken af disse to er mindst.
- "Eksisterende skib":	Et skib, som ikke er et nyt skib.
"Prøvningsstandarder":	De standarder, der er fastsat af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO), Det Europæiske Institut for Telekommunikationsstandarder (ETSI) og Den Internationale Elektrotekniske Kommission (IEC), som er gældende på datoen for vedtagelse af dette direktiv, og som er fastsat i henhold til de relevante internationale konventioner og de relevante resolutioner og cirkulærer fra Den Internationale Søfartsorganisation med henblik på at definere prøvningsmetoderne og prøvningsresultaterne, ene og alene som nævnt i bilag A.
"Typegodkendelse":	Evalueringsprocedurerne for udstyr , der er produceret i henhold til de behørigt prøvningsstandarder og udstedelse af det behørigt typegodkendelsescertifikat.

Artikel 3

1. Dette direktiv gælder for udstyr til anvendelse om bord på:
 - a) Et nyt EU-skib uafhængigt af, om skibet på konstruktionstidspunktet befinder sig i Det Europæiske Fællesskab;
 - b) Et eksisterende EU-skib, som ikke tidligere havde sådant udstyr om bord, eller hvor det udstyr, der befandt sig om bord på skibet, udskiftes, uafhængigt om skibet befinder sig i Det Europæiske Fællesskab på det tidspunkt, hvor udstyret anbringes om bord.
2. Dette direktiv gælder ikke for udstyr, som på datoen for vedtagelsen af dette direktiv allerede var anbragt på skibet.
3. Med henblik på fri bevægelse er det ene og alene dette direktivs bestemmelser, der gælder for det i stk. 1 nævnte udstyr, selvom det muligvis kan falde ind under andre rådsdirektiver, særlig Rådets direktiv 89/336/EØF.

Artikel 4

Den enkelte medlemsstat eller de organisationer, der handler på deres vegne, skal, når de udsteder eller fornyer de relevante sikkerhedscertifikater, sikre, at **udstyr** om bord på et **skib**, der fører deres flag, opfylder kravene i dette direktiv.

Artikel 5

1. **Udstyr**, der er opført i bilag A, punkt 1, og er anbragt om bord på et EU-skib på eller efter den i artikel 21, stk. 1, nævnte dato for ikrafttrædelse af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, skal opfylde de i bilag A nævnte **internationale instrumenters** krav.
2. Udstyrets overensstemmelse med de relevante krav i de internationale konventioner og IMO's relevante resolutioner og cirkulære bevises udelukkende i henhold til de relevante prøvningsstandarder og **overensstemmelsesvurderingsprocedurerne** i bilag A, pkt. 1.
3. **Udstyr**, som er opført i bilag A, punkt 1, som er produceret før datoen for ikrafttrædelse af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, kan også markedsføres og anbringes om bord på et **skib** med certifikater, der er udstedt af en medlemsstat i henhold til de internationale konventioner for en periode på to år at regne fra datoen for ikrafttrædelse af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, hvis de er fremstillet i henhold til de procedurer for typegodkendelse, der var gældende på medlemsstatens område før datoen for vedtagelse af dette direktiv.

Artikel 6

Medlemsstaterne må ikke afslå markedsføring eller placering om bord på et EU-skib af **udstyr**, der er opført i bilag A, pkt. 1, som opfylder dette direktivs bestemmelser. Medlemsstaterne må heller ikke nægte at udstede eller forny sikkerhedscertifikater for sådant udstyr.

Artikel 7

1. Det Europæiske Fællesskab skal ufortøvet på datoen for vedtagelse af dette direktiv indsende en anmodning til Den Internationale Søfartsorganisation med henblik på at fastsætte detaljerede prøvningsstandarder for det **udstyr**, der er opført i bilag A, punkt 2.
2. Kommissionen fremsætter disse anmodninger på medlemsstaternes vegne.
3. Medlemsstaterne skal anvende alle nødvendige midler for at sikre, at Den Internationale Søfartsorganisation hurtigt iværksætter udarbejdelsen af disse standarder.
4. Kommissionen overvåger og gennemgår udarbejdelsen af prøvningsstandarderne regelmæssigt.
5. Når de i stk. 1 nævnte prøvningsstandarder træder i kraft for et bestemt stykke **udstyr**, kan dette **udstyr** overføres fra bilag A, punkt 2, til bilag A, punkt 1 i henhold til den i artikel 19 fastsatte procedure, og bestemmelserne i artikel 5 er derfor gældende fra denne dato.

Artikel 8

Et nyt skib, som, ligegyldigt hvilket flag det fører, ikke er registreret i en medlemsstat, og som skal overføres til en flagmedlemsstats register, skal ved overførslen inspiceres af den modtagende medlemsstat med henblik på at kontrollere, at **udstyrets** faktiske beskaffenhed er i overensstemmelse med **skibets** sikkerhedscertifikat og enten opfylder bestemmelserne i dette direktiv og bærer **mærket** eller svarer til de af medlemsstatens myndighed stillede krav til det typegodkendte **udstyr** i henhold til dette direktiv. Hvis udstyret ikke bærer **mærket** eller hvis myndigheden mener, at **udstyret** ikke er tilsvarende, skal det udskiftes.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne skal give Kommissionen og de andre medlemsstater meddelelse om de organer, de har udpeget til at udføre de i artikel 10 nævnte procedurer samt om de specifikke udgaver, disse organer er blevet pålagt at udføre og det identifikationsnummer, der forud tildeles dem af Kommissionen. Organisationerne skal til den medlemsstat, som ønsker at bemyndige dem, indsende fuldstændige oplysninger om, og bevis for, opfyldelse af kriterierne i bilag C.

2. En medlemsstat, som har udpeget et **bemyndiget organ**, skal annullere denne udpegelse, hvis den konstaterer, at organet ikke længere opfylder kriterierne i bilag C. Den skal uophørligt informere Kommissionen og de andre medlemsstater derom.

Artikel 10

1. **overensstemmelsesvurderingsprocedurerne**, som er opført i bilag B, omfatter:
 - i) EF-typeafprøvning (modul B) og, før **udstyret** markedsføres, og alt efter fabrikantens eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentants valg mellem de i bilag A, punkt 1 nævnte muligheder, skal **udstyret** forsynes med enten:
 - a. EF-typeoverensstemmelseserklæring (modul C) eller
 - b. EF-typeoverensstemmelseserklæring (kvalitetssikring af produktionen) (modul D) eller
 - c. EF-typeoverensstemmelseserklæring (kvalitetssikring af produkterne) (modul E) eller
 - d. EF-typeoverensstemmelseserklæring (produktverifikation) (modul F)eller
 - ii) EF fuld kvalitetssikring (modul H).
2. Typeoverensstemmelseserklæringen skal være skriftlig og skal indeholde den i bilag B specificerede information.
3. For **udstyr**, der produceres i små mængder, eller for **udstyr**, der er enestående i sin art, kan EF-enhedsverifikation (modul G) anvendes som procedure for overensstemmelsesvurdering.

Artikel 11

1. **Udstyr** i bilag A, der er produceret i henhold til de relevante **internationale instrumenter og procedurerne for overensstemmelsesvurdering**, skal påsættes **mærket** af fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant.
2. **Mærket** følges af identifikationsnummeret på det **bemyndigede organ**, som har udført overensstemmelsesvurderingsproceduren, hvis dette organ har været involveret i produktionskontrollfasen, samt de to sidste cifre i årstallet for det år, hvor mærket er blevet anbragt. Det **bemyndigede organs** identifikationsnummer anbringes på organets ansvar, enten af organet selv eller af fabrikanten eller dennes i Fællesskabets etablerede repræsentant.
3. Mærkets udformning angives i bilag D.
4. **Mærket** anbringes på **udstyret** eller på dets dataskilt på en sådan måde, at det er synligt, læseligt og uudsletteligt i den periode, **udstyret** forventes at være brugeligt. Hvis dette ikke er muligt, eller ikke ønskeligt på grund af **udstyrets art**, skal det anbringes på produktets emballage, på en etiket eller på en folder.
5. Det er ikke tilladt at anbringe mærkninger eller påskrifter, som kan vildlede tredjemand med hensyn til den grafiske udformning af det i dette direktiv nævnte **mærke**.
6. **mærket** anbringes ved produktionsfasens afslutning.

Artikel 12

1. Uanset bestemmelserne i artikel 6 kan medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der udføres stikprøver på **udstyr**, der bærer **mærket**, og som findes på deres markeder, men endnu ikke er anbragt om bord med henblik på at kontrollere, at det er i overensstemmelse med dette direktiv. Stikprøverne udføres på medlemsstatens bekostning.
2. Uanset bestemmelserne i artikel 6 kan myndighederne i det land, hvis flag **skibet** fører, foretage evaluering af udstyr, der er blevet installeret om bord, og som opfylder dette direktivs krav, hvis driftsmæssig funktionsafprøvning om bord er påkrævet af de **internationale instrumenter** med henblik på sikkerhed og/eller forebyggelse af forurening, og forudsat at den allerede udførte overensstemmelsesvurderingsprocedure ikke gentages.

Artikel 13

1. Hvis en medlemsstat ved inspektion eller på anden måde konstaterer, at det i bilag A nævnte stykke **udstyr**, som er korrekt installeret, vedligeholdt og anvendt som tilsigtet, og selvom det bærer **mærket**, kan udgøre en risiko for besætningens, passagerernes, eller, i givet fald, andre menneskers sundhed og/eller sikkerhed, eller påvirke havmiljøet, skal den træffe alle hensigtsmæssige foreløbige foranstaltninger til at fjerne dette **udstyr** fra markedet eller forbyde eller begrænse, at det markedsføres eller at det anbringes om bord på et **skib**. Medlemsstaten skal uophørligt informere de andre medlemsstater og Kommissionen om dette og angive grundene for dens beslutning særlig, om manglende overholdelse af dette direktiv skyldes
 - a) manglende overholdelse af bestemmelserne i artikel 5, stk. 1 og 2,
 - b) ukorrekt anvendelse af afprøvningsstandarderne i artikel 5, stk. 1 og 2,
 - c) at selve prøvningsstandarderne er utilstrækkelige.
2. Kommissionen indleder så snart som muligt høringer med parterne. Hvis Kommissionen efter sådanne høringer konstaterer, at:
 - foranstaltningerne er berettigede, skal den øjeblikkelig informere initiativmedlemsstaten, og de andre medlemsstater; hvis den i stk. 1 nævnte beslutning skyldes, at prøvningsstandarderne er utilstrækkelige, skal Kommissionen efter høring af parterne indbringe sagen for det i artikel 17 nævnte udvalg inden for to måneder, hvis den medlemsstat, der har truffet beslutningen, bibeholder denne, og Kommissionen skal påbegynde den i artikel 19 nævnte procedure,
 - foranstaltningerne er uberettigede, skal den øjeblikkeligt informere initiativmedlemsstaten, derom samt fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant.
3. Hvis et stykke ureglementeret **udstyr** bærer **mærket**, skal passende foranstaltninger træffes af den medlemsstat, der har retsmyndighed over den, der har anbragt **mærket**; medlemsstaten skal informere Kommissionen og de andre medlemsstater herom.
4. Kommissionen skal sikre, at medlemsstaterne holdes informerede om denne procedures udvikling og resultat.

Artikel 14

1. Uanset bestemmelser i artikel 5, kan flagstatens myndigheder, under exceptionelle forhold i forbindelse med teknisk innovation, tillade, at **udstyr**, der ikke opfylder overensstemmelsesproceduren, anbringes om bord på et EU-skib, hvis det ved afprøvning eller lignende til flagstatens myndigheders tilfredshed er konstateret, at sådant **udstyr** er mindst lige så effektivt som **udstyr**, der opfylder overensstemmelsesprocedurene.

2. Sådanne afprøvningsprocedurer må ikke på nogen måde diskriminere mellem udstyr, der er produceret i flagstaten og udstyr, der er produceret i andre medlemsstater.
3. **Udstyr**, der falder under denne artikel, forsynes af medlemsstaten med en attest, der skal følge **udstyret** overalt, og som indeholder flagmedlemsstatens tilladelse til at **udstyret** anbringes om bord på **skibet** samt eventuelle restriktioner eller bestemmelser i forbindelse med brug af **udstyret**.
4. Hvis en medlemsstat tillader anbringelse om bord på et EU-skib af **udstyr**, der falder under denne artikel, skal medlemsstaten ufortøvet meddele Kommissionen og de andre medlemsstater de nærmere oplysninger i denne forbindelse samt rapporter om alle prøvninger, vurderinger og overensstemmelsesvurderingsprocedurer.
5. **udstyr** i henhold til stk. 1, tilføjes dette direktivs bilag A, punkt 2 i henhold til proceduren i artikel 19.

Artikel 15

En medlemsstat kan, uanset bestemmelserne i artikel 5, tillade anbringelse om bord på et EU-skib af **udstyr**, som ikke opfylder overensstemmelsesprocedurerne eller falder ind under artikel 14 med henblik på afprøvning eller vurdering af **udstyr** og kun, såfremt de følgende betingelser opfyldes:

- a) **udstyret** forsynes med en attest, der skal følge **udstyret** overalt, og som indeholder medlemsstatens tilladelse til, at **udstyret** anbringes om bord på **skibet** samt eventuelle restriktioner eller bestemmelser i forbindelse med brug af **udstyret**;
- b) Der må ikke være tale om afhængighed af det i stk. 1 nævnte **udstyr** i stedet for EF-typeafprøvet **udstyr**, og det må ikke erstatte EF-typeafprøvet **udstyr**. Det EF-typeafprøvede **udstyr** skal forblive om bord på EU-skibet.

Artikel 16

1. Hvis **udstyr** skal udskiftes i en havn uden for Fællesskabet, og under exceptionelle omstændigheder, som skal berettiges over for flagstatens myndigheder, hvis det ikke er muligt inden for rammerne af et rimeligt tidsrum, forsinkelser og omkostninger at anbringe EF-typeafprøvet **udstyr** om bord, kan andet **udstyr** anbringes i henhold til følgende procedurer:
 - a) **udstyret** skal forsynes med dokumentation, som er udstedt af en anerkendt organisation, som svarer til et **bemyndiget organ**, hvis der er indgået en overenskomst om gensidig anerkendelse af sådanne organisationer mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland.

- b) Hvis det viser sig umuligt at overholde bestemmelserne under stk. 1, litra a), kan **udstyr**, der er godkendt af en organisation, der ikke gensidigt anerkendt, anbringes om bord med forbehold af bestemmelser i stk. 2 og 3.
2. Flagstatens myndigheder skal øjeblikkeligt informeres om hvilken type **udstyr** det drejer sig om, og en nærmere beskrivelse heraf.
3. Flagstatens myndighed skal hurtigst muligt sikre, at det i stk. 1 nævnte **udstyr** samt dets afprøvningsdokumentation, opfylder de **internationale instrumenters** relevante krav.

Artikel 17

Kommissionen bistås af et udvalg, der nedsættes i henhold til artikel 12 i direktiv 93/75/EØF i henhold til den i artikel 19 fastlagte procedure.

Artikel 18

Direktivet kan ændres i henhold til den i artikel 19 fastlagte procedure med henblik på

- at anvende de **internationale instrumenters** senere ændringer i dette direktiv;
- at ajourføre bilag A, både ved at tilføje nyt udstyr og ved at overføre **udstyr** fra bilag A, punkt 12, til bilag A, punkt 2 og omvendt.

Artikel 19

For henvisning til denne artikel gælder følgende procedure:

- (a) Kommissionens repræsentant forelægger det i artikel 17 nævnte udvalg et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes;
- (b) Udvalget afgiver en udtalelse inden for en tidsfrist, som formanden fastlægger under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter ;
- (c) Udtalelsen optages i mødeprotokollen; endvidere har den enkelte medlemsstat ret til at anmode om at dens holdning indføres i mødeprotokollen;
- (d) Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 20

1. Medlemsstaterne yder hinanden gensidig støtte med henblik på effektiv gennemførelse og håndhævelse af dette direktiv.

Artikel 21

1. Medlemsstaterne vedtager senest den 30. juni 1998 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra 1. januar 1999.

Når medlemsstaterne vedtager de i første afsnit nævnte bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne skal straks meddele Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen informerer de andre medlemsstater derom.

Artikel 22

Dette direktiv træder i kraft på datoen for dets offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 23

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i

BILAG A

Bilag A.1: Udstyr med detaljerede afprøvningsstandarder, som allerede findes i de internationale instrumenter¹⁾

1. Redningsudstyr

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. SOLAS 74 med ændringer hvis "typegodkendelse" er påkrævet	Gældende reg. SOLAS 74 med ændringer	Internationale ²⁾ afprøvningsstandarder	MODULER TIL OVERENSSTEMMELSESVURDERING					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
1	Redningskranse	Reg. III/4	Reg. III / 7.1,31	IMO Res. A 689 (17)	X	X	X	X		
2	Redningskranse med selvtændende blus	Reg. III/4	Reg. III/7.1,31.2	IMO Res. A 689 (17)	X	X	X	X		
3	Redningskranse med selvvirkende røgsignaler	Reg. III/4	Reg. III/7.1,31.3	IMO Res. A 689 (17)		X	X	X		
4	Redningsveste	Reg. III/4	Reg. III / 7.2,32	IMO Res. A 689 (17)		X	X	X		
5	Redningsveste med lys	Reg. III/4	Reg. III/7.2,32.3	IMO Res. A 689 (17)	X	X	X	X		
6	Overlevelsesdragter	Reg. III/4	Reg. III / 7.3,33	IMO Res. A 689 (17)		X	X	X		
7	Overlevelsesdragter - redningsveste	Reg. III/4	Reg. III / 7,32,33	IMO Res. A 689 (17)		X	X	X		
8	Termiske beskyttelsesmidler	Reg. III/4	Reg. III / 34	IMO Res. A 689 (17)		X	X	X		
9	Faldskærmssignaler (pyrotekniske)	Reg. III/4	Reg. III / 35	IMO Res. A 689 (17)		X		X		
10	Håndblus (pyrotekniske)	Reg. III/4	Reg. III / 36	IMO Res. A 689 (17)		X		X		
11	Røgsignaler (pyrotekniske)	Reg. III/4	Reg. III / 37	IMO Res. A 689 (17)		X		X		
12	Linekastningsapparater (pyrotekniske)	Reg. III/4	Reg. III / 49	IMO Res. A 689 (17)		X		X		

1) Modul H i kolonne seks betyder modul H plus konstruktionsafprøvningsattest.

2) Hvis der henvises til IMO-resoluitioner, drejer det sig om standarder i de relevante dele af resolutionernes bilag, eksklusive bestemmelserne i selve resolutionerne.

13	Oppustelige redningsflåder	Reg. III/4	Reg. III / 38,39	IMO Res. A 689 (17)		X				X
14	Faste redningsflåder	Reg. III/4	Reg. III / 38,40	IMO Res. A 689 (17)		X				X
15	Hydrostatiske udløsningsapparater til "flyde-frit-op"-redningsflåder	Reg. III/4	Reg. III / 38.6.3	IMO Res. A 689 (17)		X	X	X		
16	Redningsbåde	Reg. III/4	Reg. III/41 to 46	IMO Res. A 689 (17)		X			X	X
17	Faste redningsbåde	Reg. III/4	Reg. III /47.1&2	IMO Res. A 689 (17)		X			X	X
18	Oppustelige både - mand over bord	Reg. III/4	Reg. III / 47	IMO Res. A 689 (17)		X			X	X
19	Udsætningsanordninger med falddavider	Reg. III/4	Reg. III /48.1&2	IMO Res. A 689 (17)		X	X	X	X	X
20	"Flyde-frit-op"-udsætningsanordninger	Reg. III/4	Reg. III /48.1&3	IMO Res. A 689 (17)		X	X	X		
21	"Frit-fald"-udsætningsanordninger	Reg. III/4	Reg. III/48.1,3&4	IMO Res. A 689 (17)					X	
22	Udsætnings- og indskibningsanordninger	Reg. III/4	Reg. III/ 48. 1,2,3,4,5,6 & 7	IMO Res. A 689 (17)		X			X	X
23	Udsætningsanordninger til redningsflåder	Reg. III/4	Reg. III /48.1&6	IMO Res. A 689 (17)		X	X	X	X	X
24	Indskibningslejdere	Reg. III/4	Reg. III / 48.7	IMO Res. A 689 (17)		X	X	X		
25	Retro-reflektive materialer	Reg. III/4	Reg. III / 30.2.7	IMO Res. A 658 (16)	X	X	X	X		
26	To-vejs VHF radiotelefonapparat	Reg. III/4	Reg. III / 6.2.1	IMO Res. A 694 (17) IMO Res. A 762 (18) IEC 945, draft IEC 1097-12	X	X	X	X	X	
27	Radartransponder SART	Reg. III/4	Reg. III / 6.2.2	IMO Res. A 530 (13) IMO Res. A 697 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-1 CCIR 628	X	X	X	X	X	

28	Radarreflektor	Reg. III/4	Reg. III / 38.5.1.14 Reg. III /41.8.30	IMO Res. A.384 (X) ISO 8729	X	X	X	X	X	X
----	----------------	------------	--	--------------------------------	---	---	---	---	---	---

2. Havforurening

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. MARPOL 73/74 med ændringer hvis "typegodkendelse" er påkrævet	Gældende reg. MARPOL 73/74 med ændringer	Internationale afprøvningsstandarder	MODULER TIL OVERENSSTEMMELSESVURDERING					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
29	Oliefiltreringsudstyr (olieindhold i spildevand maksimalt 15 p.p.m.)	Reg. 16 (7)	Reg. 16 (4) & (5)	IMO Res. A 393 MEPC 60 (33)	X	X	X	X		
30	Olie/vand grænseflade detektorer	Reg. 15 (3) (b)	Reg. 15 (3) (b) Bilag I	MEPC 5 (XIII)	X	X	X	X		
31	Oliemåler	Reg. 16 (5)	Reg. 16 (2)	IMO Res. A 393 MEPC 60 (33)	X	X	X	X		
32	Behandlingsenheder, som påsættes eksisterende olie/vand behandlingsanlæg (olieindhold maksimalt 15 p.p.m.)	Reg. 16 (5)	Reg. 16 (5)	IMO Res. A 444 (XI)	X	X	X	X		
33	System til overvågning og kontrol med olieudslip fra olietankskib	Reg. 15(3) Bilag I	Reg. 15 (3) Bilag I	IMO Res. A 586 (14)	X	X	X	X		
34	Spildevandsanlæg	Reg. 8(b) Bilag IV	Reg. 8 (b) Bilag IV	MEPC 2 (VI)	X	X	X	X	X	X

3. Brandbeskyttelse

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. SOLAS 74 med ændringer hvis "typegodkendelse" er påkrævet	Gældende reg. SOLAS 74 med ændringer	Internationale afprøvningsstandarder	MODULER TIL OVERENSSTEMMELSESVURDERING					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
35	Vanskeligt antændelige materialer til primær dæksbelægning	Reg. II-2/34.8 Reg. II-2/49.3	Reg. II-2/34.8	IMO Res.A 214 (VII) IMO Res. A 687 (17) IMO MSC/Circ.549	X	X				
36	Transportable ildslukkere	Reg. II-2/6.1	Reg. II-2/6	EN 3		X	X	X		

4. Navigationsudstyr

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. SOLAS 74 med ændringer hvis "typegodkendelse" er påkrævet	Gældende reg. SOLAS 74 med ændringer	Internationale afprøvningsstandarder	MODULER TIL OVERENSSTEMMELSESVURDERING					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
37	Magnetkompas	Reg. V / 12 (r)	Reg. V / 12 (b)	IMO Res. A 382 (X) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 ISO 449, 2269, 10316	X	X	X	X	X	
38	Gyrokompas	Reg. V / 12 (r)	Reg. V / 12 (d)	IMO Res. A 694 (17) IMO Res. A 424 (XI) IEC 945 ISO 8728	X	X	X	X	X	
39	Radarudstyr	Reg. V / 12 (r)	Reg. V / 12 (g) Reg. V / 12 (h)	IMO Res. A 477(XII) IMO Res. A 694 (17) IEC 936 & 945	X	X	X	X	X	
40	ARPA	Reg. V / 12 (r)	Reg. V / 12 (j)	IMO Res. A 422 (XI) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 872	X	X	X	X	X	
41	Ekkolodudstyr	Reg. V / 12 (r)	Reg. V / 12 (k)	IMO Res. A 224(VII) IMO Res. A 694 (17) ISO 9875 IEC 945	X	X	X	X	X	
42	Lag til måling af fart og distance	Reg. V / 12 (r)	Reg. V / 12 (l)	IMO Res. A 478(XII) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1023	X	X	X	X	X	

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. SOLAS 74 med ændringer hvis "typegodkendelse" er påkrævet	Gældende reg. SOLAS 74 med ændringer	Internationale afprøvningsstandarder	MODULER TIL OVERENSSTEMMELSESVURDERING					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
43	Omdrejningstæller	Reg. V / 12 (r)	Reg. V / 12 (n)	IMO Res. A 526 (13) IMO Res. A 694 (17) IEC 945	X	X	X	X	X	
44	2182 kHz pejlingsudstyr	Reg. V / 12 (r)	Reg. V / 12 (q)	IMO Res. A 694 (17) IEC 945	X	X	X	X	X	
45	Radiopejler	Reg. V / 12 (r)	Reg. V / 12 (p)	IMO Res. A 665 (16) IMO Res. A 694 (17) IEC 945	X	X	X	X	X	
46	Omegaudstyr	Reg. V / 12 (r)	Reg. V / 12 (p)	IMO Res. A 479(XII) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1010	X	X	X	X	X	
47	Loran-C-udstyr	Reg. V / 12 (r)	Reg. V / 12 (p)	IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1075	X	X	X	X	X	
48	Deccasystem	Reg. V / 12 (r)	Reg. V / 12 (p)	IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1135	X	X	X	X	X	
49	GPS-udstyr	Reg. V / 12 (r)	Reg. V / 12 (p)	IMO Res. A 694 (17) IEC 945 draft IEC 1108-1	X	X	X	X	X	

5. Radiokommunikationsudstyr

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. SOLAS 74 med ændringer hvis "typegodkendelse" er påkrævet	Gældende reg. SOLAS 74 med ændringer	Internationale afprøvningsstandarder	MODULER TIL OVERENSSTEMMELSESVURDERING					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
50	VHF radioanlæg	Reg. IV / 14	Reg. IV / 7.1.1	IMO Res. A 609 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-8	X	X	X	X	X	
51	VHF DSC	Reg. IV / 14	Reg. IV / 7.1.2	IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 CCIR 493,541,689	X	X	X	X	X	
52	SART radartransponder	Reg. IV / 14	Reg. IV / 7.1.3	IMO Res. A 530 (13) IMO Res. A 697 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-1	X	X	X	X	X	
53	NAVTEX	Reg. IV / 14	Reg. IV / 7.1.4	IMO Res. A 525 (13) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-6 CCIR 540 & 625	X	X	X	X	X	
54	EGC-udstyr	Reg. IV / 14	Reg. IV / 7.1.5	IMO Res. A 664 (16) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 draft IEC 1097-6	X	X	X	X	X	

55	HF marine safety information (MSI) udstyr HF NBDP-modtager)	Reg. IV / 14	Reg. IV / 7.1.5	IMO Res. A 700 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-11 CCIR 491, 492, 625, 688	X	X	X	X	X	
56	406 MHz EPIRB	Reg. IV / 14	Reg. IV / 7.1.6	IMO Res. A 662 (16) IMO Res. A 763 (18) IMO Res. A 696 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-2	X	X	X	X	X	
57	L-bånd-EPIRB	Reg. IV / 14	Reg. IV / 7.1.6	IMO Res. A 661 (16) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 draft IEC 1097-5 CCIR 632 - SDM	X	X	X	X	X	
58	2182 kHz vagtmodtager	Reg. IV / 14	Reg. IV / 7.2	IMO Res. A 383 (X) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 IEC 1097 - 15	X	X	X	X	X	
59	To-tone signalanordning	Reg. IV / 14	Reg. IV / 7.3.	IMO Res. A 421 (XI) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 IEC 1097 - 16	X	X	X	X	X	
60	VHF EPIRB	Reg. IV / 14	Reg. IV / 8.3	IMO Res. A 612 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 IEC 1097 - 13 CCIR 632	X	X	X	X	X	
61	MF radioanlæg	Reg. IV / 14	Reg. IV / 9.1.1 Reg. IV / 10.1.2	IMO Res. A 610 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-10	X	X	X	X	X	

62	MF radiotelefon	Reg. IV / 14	Reg. IV / 9.1.1 Reg. IV / 10.1.2	IMO Res. A 613 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 - 1097-9 CCIR 493, 541	X	X	X	X	X	
63	INMARSAT - A SES	Reg. IV / 14	Reg. IV / 10.1.1	IMO Res. A 570 (14) IMO Res. A 698 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 INMARSAT System Definition Manual (SDM)	X	X	X	X	X	
64	INMARSAT - C SES	Reg. IV / 14	Reg. IV / 10.1.1	IMO Res. A 570 (14) IMO Res. A 663 (16) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 INMARSAT SDM draft IEC 1097-4	X	X	X	X	X	

65	MF/HF radioanlæg	Reg. IV / 14	Reg. IV / 10.2.1	IMO Res. A 613 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-10.	X	X	X	X	X	
66	Radiotelefon	Reg. IV / 14	Reg. IV / 10.2.1	IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-9	X	X	X	X	X	

BILAG A.2: Udstyr for hvilket der ikke er prøvningsstandarder i de internationale instrumenter**1. Redningsudstyr**

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. SOLAS 74 med ændringer hvis "typegodkendelse" er påkrævet	Internationale prøvningsstandarder
1	Udstyr til evaluering, udsætning af slisk og indskibning	Reg. III/48.5	

2. Brandbeskyttelse

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. SOLAS 74 med ændringer hvis "typegodkendelse" er påkrævet	Internationale prøvningsstandarder
2	Andet materiale end stål til rør, der går igennem A" og "B"-klasse skillevægge	Reg. II - 2 / 18.2.1	For plastkrør: IMO Res. A 753 (18)
3	Andet materiale end stål til olie- eller brændselsolieførende rør	Reg. II - 2 / 18.2.2	
4	Transportable og ikke transportable ildslukkere	Reg. II - 2 / 6.1 Reg. II - 2 / 7.1.3, 7.2.3 & 7.3.1	
5	Indåndingsapparat til brandmænd	Reg. II - 2 / 17.1.2	
6	Sprinkleranlæg (kun selve sprinkleren med automatisk udløsning og alarm)	Reg. II - 2 / 12.3, 36.1.2 & 36.2 Reg.41-2 para 5 & 52.2	ISO 6182

Nr.	Udstyrets betegnelse	Reg. SOLAS 74 med ændringer hvis "typegodkendelse" er påkrævet	Internationale prøvningsstandarder
7	Dyser til fast installerede højtrykssprinkleranlæg til maskinrum	Reg. II - 2 / 10.1	
8	Dyser til fast intallerede højtrykssprinkleranlæg til områder i særkategori	Reg. II - 2 / 37.1.3	IMO Res. A 123 (V)
9	Startanordninger til generatorer i kulde	Reg. II - 1 / 44.2	
10	Brandslanger	Reg. II - 2 / 4.7.1	
11	Strålerør	Reg. II - 2 / 4.8.4 Reg. II - 2 / 41 - 2 para 1.5	
12	Elektrisk sikkerhedslygte	Reg. II - 2 / 17.1.1.4	
13	Røgdetektorer	Reg. II - 2 / 13.3.2	
14	Varmedetektorer	Reg. II - 2 / 13.3.3	
15	Primær dæksbelægning, der ikke giver toksiske eller eksplosive reaktioner	Reg. II - 2 / 34.8 Reg. II - 2 / 49.3	IMO Res. A 687 (17)
16	"A" og "B" klasse skot og dæk	Reg. II - 2 / 3.3.5 Reg. II - 2 / 3.4.4	IMO Res. A 754 (18)
17	Anordninger til at hindre, at ild breder sig til lasttankene i olietankskibe	Reg. II - 2 / 59.1.5 Reg. II - 2 / 59.1.9.4 & 59.2	IMO MSC /Circ. 373 /Rev. 1 IMO MSC /Circ. 450 /Rev. 1
18	Ubrændbare ikke-antændelige materialer til klasse "A", "B" og "C" skillevægge	Reg. II - 2 / 3.1 Reg. II - 2 / 3.3.4 Reg. II - 2 / 3.4.3 Reg. II - 2 / 3.5	IMO Res. A 472 (XII)

BILAG B: Moduler for overensstemmelsesvurdering

EF-TYPEAFPRØVNING (modul B)

1. Et **bemyndiget organ** konstaterer og attesterer, at en prøve, som er repræsentativ for den pågældende produktion, opfylder de **internationale instrumenters** relevante krav.
2. Anmodning om EF-typeafprøvning indgives af fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant til et **bemyndiget organ** efter eget valg.

Anmodningen skal indeholde:

- fabrikantens navn og adresse samt navn og adresse på fabrikantens repræsentant, hvis anmodningen indgives af denne
- en skriftlig erklæring om, at samme anmodning ikke er indgivet til andre **bemyndigede organer**
- den tekniske dokumentation, jf. punkt 3.

Ansøgeren stiller en prøve, som er repræsentativ for den pågældende produktion, og som i det følgende benævnes »type«¹⁾, til rådighed for det udpegede organ. Det **bemyndigede organ** kan anmode om yderligere prøveeksemplarer, såfremt dette er nødvendigt af hensyn til gennemførelsen af prøvningsprogrammet.

3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere produktets overensstemmelse med de relevante internationale instrumenters krav. I det omfang, det er nødvendigt for vurderingen, skal den omfatte produktets konstruktion, fremstilling og funktion.
4. Det **bemyndigede organ**:
 - 4.1. undersøger den tekniske dokumentation, kontrollerer, at typen er fremstillet i overensstemmelse med denne
 - 4.2. gennemfører eller lader gennemføre de nødvendige undersøgelser og prøvninger til kontrol af, om de relevante internationale instrumenters krav rent faktisk er blevet anvendt
 - 4.3. aftaler med ansøgeren, hvor undersøgelserne og de nødvendige prøvninger skal gennemføres.

1) En type kan omfatte flere forskellige produktvarianter, når blot forskellene mellem varianterne ikke berører sikkerhedsniveauet eller de øvrige krav til produktets kvalitet.

5. Konstateres det, at typen opfylder de relevante **internationale instrumenters** bestemmelser, udsteder det **bemyndigede organ** en EF-typeafprøvningsattest til ansøgeren. Attesten skal indeholde fabrikantens navn og adresse, undersøgelsens resultater, betingelserne for dens gyldighed samt de nødvendige data til identificering af den godkendte type.

En oversigt over de relevante dele af den tekniske dokumentation vedlægges attesten, og en kopi heraf opbevares af det bemyndigede organ.

Afslår det bemyndigede organ at udstede en typeafprøvningsattest til fabrikanten, skal det bemyndigede organ give en detaljeret redegørelse for årsagerne hertil.

6. Ansøgeren skal underrette det bemyndigede organ, som opbevarer den tekniske dokumentation vedrørende EF-typeafprøvningen, om enhver ændring af det godkendte produkt; produktet skal godkendes på ny, hvis sådanne ændringer kan påvirke overensstemmelsen med de væsentlige krav eller de foreskrevne betingelser for anvendelse af produktet. Denne tillægsgodkendelse gives i form af en tilføjelse til den oprindelige EF-typeafprøvningsattest.
7. Alle bemyndigede organer meddeler de øvrige **bemyndigede organer** relevante oplysninger om udstedte EF-typeafprøvningsattester og udstedte eller tilbagekaldte tillægsgodkendelser.
8. De øvrige **bemyndigede organer** kan indhente kopi af EF-typeafprøvningsattesterne og/eller tillægsgodkendelserne. Bilagene til attesterne stilles til de øvrige **bemyndigede organers** rådighed.
9. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal ud over den tekniske dokumentation tillige opbevare en kopi af EF-typeafprøvningsattesten og eventuelle tillæg til denne i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet.

Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, påhviler pligten til at fremlægge den tekniske dokumentation den person, som er ansvarlig for markedsføringen af produktet i Fællesskabet.

TYPEOVERENSSTEMMELSE Modul C

1. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant garanterer og erklærer, at de pågældende produkter er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem. Fabrikanten, eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant, anbringer mærket på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring.
2. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger for, at fremstillingsprocessen sikrer, at de fremstillede produkter er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og med internationale instrumenters relevante krav.
3. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal opbevare en kopi af overensstemmelseserklæringen i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet.

Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, påhviler pligten til at fremlægge den tekniske dokumentation den person, som er ansvarlig for markedsføringen af produktet i Fællesskabet.

KVALITETSSIKRING AF PRODUKTIONEN (modul D)

1. En fabrikant, der opfylder bestemmelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende produkter er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten. Fabrikanten, eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant, anbringer **mærket** på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring. Sammen med **mærket** anføres det identifikationsnummer, der anvendes af det **bemyndigede organ**, som er ansvarlig for den i punkt 4 omhandlede kontrol.
2. Fabrikanten skal anvende et godkendt kvalitetssystem for produktion og foretagne kontrol og prøvninger af de færdige produkter som beskrevet i punkt 3, og er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.
3. *Kvalitetssystem*
- 3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetssystemet for de pågældende produkter til et **bemyndiget organ** efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle oplysninger, der er relevante for den planlagte produktkategori;
 - dokumentation vedrørende kvalitetssystemet
 - den tekniske dokumentation for den godkendte type og en kopi af EF-typeafprøvningsattesten.
- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre, at produkterne er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten.

Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation vedrørende kvalitetssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.

Redegørelsen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til produktkvalitet;
- fremstillingsprocesser, teknikker vedrørende kvalitetskontrol og -sikring samt de systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt;
- de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter fremstillingen, og den hyppighed, hvormed dette sker;

- kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter og prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer m.v.;
- hvordan det kontrolleres, at den krævede produktkvalitet er opnået, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.

3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetssystemerne anvender den relevante harmoniserende standard.

Kontrolholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende produktteknologi. Vurderingsproceduren skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen skal meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetssystemet, om enhver påtænkt ændring af kvalitetssystemet.

Det bemyndigede organ vurderer foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det bemyndigede organ meddeler fabrikanten afgørelsen. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

4. *Kontrol på det udpegede organs ansvar*

4.1. Formålet med EF-kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetssystem.

4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at inspicere produktions-, kontrol-, prøvnings- samt oplagringsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, herunder:

- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet
- kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende personalets kvalifikationer m.v.

4.3. Det bemyndigede organ skal gennemføre periodiske kontrolbesøg for at sikre, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetssystemet; det udsteder en kontrolrapport til fabrikanten.

- 4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det foretage eller lade foretage prøvninger for om nødvendigt at kontrollere, om kvalitetssystemet fungerer hensigtsmæssigt. Det udsteder en besøgsrapport og i givet fald en prøvningsrapport til fabrikanten.
5. Fabrikanten skal i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet kunne forelægge de nationale myndigheder:
- den i punkt 3.1, andet afsnit, andet led, omhandlede dokumentation;
 - de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede meddelelser om ændringer;
 - de i punkt 3.4, fjerde afsnit, og punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.
6. Hvert bemyndiget organ meddeler de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetssystemer.
-

(KVALITETSSIKRING AF PRODUKTERNE (Modul E))

1. En fabrikant, der opfylder bestemmelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende produkter er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten. Fabrikanten, eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant, anbringer mærket på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring. Sammen med **mærket** anføres det identifikationsnummer, der anvendes af det **bemyndigede organ**, som er ansvarligt for den i punkt 4 omhandlede kontrol.
2. Fabrikanten anvender et godkendt kvalitetssystem for endelig produktkontrol og prøvning som beskrevet i punkt 3 og er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.
3. *Kvalitetssystem*
- 3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetssystemet for de pågældende produkter til et **bemyndiget organ** efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle relevante oplysninger vedrørende den planlagte produktkategori
- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet
- den tekniske dokumentation for den godkendte type og en kopi af EF-typeafprøvningsattesten.

- 3.2. Under kvalitetssystemet undersøges hvert enkelt produkt, og der gennemføres passende prøvninger, for at sikre, at produktet opfylder de internationale instrumenters relevante krav. Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation for kvalitetssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.

Redegørelsen skal bl.a. indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til produktkvalitet
- de undersøgelser og prøvninger, der vil blive udført efter fremstillingen
- hvordan det kontrolleres, at kvalitetssystemet fungerer effektivt
- kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter samt prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende personalets kvalifikationer m.v.

- 3.3. Det **bemyndigede** organ vurderer kvalitetssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetssystemerne anvender den harmoniserede standard på området.

Kontrolholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende produktteknologi. Vurderingsproceduren skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen skal meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetssystemet, om enhver påtænkt ændring af kvalitetssystemet.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det bemyndigede organ meddeler fabrikanten sin afgørelse. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

4. *Kontrol på det bemyndigede organs ansvar*

- 4.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetssystem.

- 4.2. Fabrikanten skal give det **bemyndigede** organ adgang til at kontrollere kontrol-, prøvnings- og oplagringsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, herunder:

- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet
- teknisk dokumentation
- kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer m.v.

- 4.3. Det bemyndigede organ skal gennemføre periodiske kontrolbesøg for at sikre, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetssystemet, og skal udarbejde en kontrolrapport til fabrikanten.

- 4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. I forbindelse med sådanne besøg kan det bemyndigede organ foretage eller lade foretage prøvninger for om nødvendigt at kontrollere, om kvalitetssystemet fungerer effektivt; det udsteder en besøgsrapport og i givet fald en prøvningsrapport til fabrikanten.

5. Fabrikanten skal i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet kunne forelægge de nationale myndigheder:
- den i punkt 3.1, andet afsnit, tredje led, omhandlede dokumentation
 - de i punkt 3.4, andet led, omhandlede meddelelser om ændringer
 - de i punkt 3.4, sidste led, og i punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.
6. Alle bemyndigede organer meddeler de øvrige **bemyndigede organer** relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetssystemer.
-

PRODUKTVERIFIKATION (Modul F)

1. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant garanterer og erklærer, at de produkter, som bestemmelserne i punkt 3 er blevet anvendt på, er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten.
2. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at fremstillingsprocessen sikrer, at produkterne er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeprøvningsattesten. Fabrikanten, eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant, anbringer mærket på hvert enkelt produkt og udsteder en overensstemmelseserklæring.
3. Det **bemyndigede** organ foretager de nødvendige undersøgelser og prøvninger for at verificere, at produktet er i overensstemmelse med de internationale instrumenters krav; dette kan efter fabrikantens valg foregå enten ved kontrol og prøvning af hvert enkelt produkt som beskrevet i punkt 4 eller ved kontrol og prøvning af produkterne på et statistisk grundlag som beskrevet i punkt 5.
 - 3a. Fabrikanten eller dennes repræsentant opbevarer en kopi af overensstemmelseserklæringen i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet.
4. *Verifikation ved kontrol og prøvning af hvert enkelt produkt*
 - 4.1. Alle produkter undersøges enkeltvis, og der gennemføres passende prøvninger for at verificere, at produkterne er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten.
 - 4.2. Det **bemyndigede** organ anbringer eller lader anbringe sit identifikationsnummer på hvert godkendt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelsesattest vedrørende de gennemførte prøvninger.
 - 4.3. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal på opfordring kunne forevise den overensstemmelsesattest, der er udstedt af det bemyndigede organ.
5. *Statistisk verifikation*
 - 5.1. Fabrikanten fremlægger sine produkter i form af ensartede partier og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at fremstillingsprocessen garanterer, at alle producerede partier bliver ensartede.
 - 5.2. Alle produkter skal kunne verificeres i form af ensartede partier. Der udtages en stikprøve af hvert parti. Produkterne i en prøve undersøges enkeltvis, og der gennemføres passende prøvninger for at verificere, om produkterne er i overensstemmelse med de internationale instrumenters relevante krav, og for at fastslå, om partiet skal godkendes eller kasseres.

- 5.3. For så vidt angår godkendte partier skal det **bemyndigede organ** anbringe eller lade anbringe sit identifikationsnummer på hvert enkelt produkt og udstede en skriftlig overensstemmelsesattest vedrørende de foretagne prøvninger. Alle produkter i partiet kan markedsføres, undtagen de produkter fra prøven, der ikke opfylder overensstemmelseskravene.

Kasseres et parti, træffer det bemyndigede organ eller den kompetente myndighed de nødvendige foranstaltninger til at forhindre, at det pågældende parti markedsføres. Hvis der ofte må kasseres partier, kan det bemyndigede organ stille den statistiske verifikation i bero.

Fabrikanten kan under fremstillingsprocessen på det **bemyndigede organs** ansvar anbringe dettes identifikationsnummer på produktet.

- 5.4. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal på opfordring kunne forevise den overensstemmelsesattest, der er udstedt af det **bemyndigede organ**.

ENDHEDSVERIFIKATION (Modul G)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved fabrikanten garanterer og erklærer, at det pågældende produkt, for hvilket der er udstedt den i punkt 2 omhandlede attest, er i overensstemmelse med de **internationale instrumenters** relevante krav. Fabrikanten, eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant, anbringer **mærket** på produktet og udsteder en overensstemmelseserklæring.
 2. Det **bemyndigede organ** undersøger produktet og gennemfører passende prøvninger for at sikre, at det er i overensstemmelse med de **internationale instrumenters** relevante krav.

Det **bemyndigede organ** anbringer eller lader anbringe sit identifikationsnummer på det godkendte produkt og udsteder en overensstemmelsesattest vedrørende de gennemførte prøvninger.
 3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere produktets overensstemmelse med direktivets krav samt forstå dets konstruktion, fremstilling og funktion.
-

FULD KVALITETSSIKRING (Modul H)

1. En fabrikant, der opfylder bestemmelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende produkter opfylder de **internationale instrumenters** relevante krav. Fabrikanten, eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant, anbringer **mærket** på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring. Sammen med **mærket** anføres det identifikationsnummer, der anvendes af det **bemyndigede organ**, som er ansvarligt for den i punkt 4 omhandlede kontrol.
2. Fabrikanten anvender et godkendt kvalitetssystem for konstruktion, fremstilling, endelig produktkontrol og prøvning som beskrevet i punkt 3 og er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.
3. *Kvalitetssystem*
- 3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetssystemet til et **bemyndiget organ**.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle relevante oplysninger for den planlagte produktkategori
- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet.

- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre, at produkterne opfylder de **internationale instrumenters** relevante krav.

Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation for kvalitetssystemet skal sikre, at kvalitetspolitik og -procedurer, såsom kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.

Redegørelsen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til konstruktions- og produktkvalitet
- de tekniske konstruktionsspecifikationer, herunder standarder, der vil blive anvendt, samt at de **internationale instrumenters** væsentlige krav til produkterne, vil blive opfyldt
- de teknikker til konstruktionskontrol og -verifikation samt de processer og systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt ved konstruktionen af produkterne, for så vidt angår pågældende produktkategori

- de tilsvarende teknikker for fremstilling, kvalitetskontrol og kvalitetssikring samt de systematiske fremgangsmåder og foranstaltninger, der vil blive anvendt
- de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter produktionen, og den hyppighed, hvormed dette sker
- kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter og prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer m.v.
- metoderne til verifikation af, at den krævede konstruktions- og produktkvalitet er opnået, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.

- 3.3. Det **bemyndigede organ** vurderer kvalitetssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetssystemerne anvender den relevante harmoniserede standard.

Vurderingsholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende produktteknologi. Vurderingsproceduren skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen skal meddeles til fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes repræsentant underretter det **bemyndigede organ**, som har godkendt kvalitetssystemet, om enhver påtænkt ændring af dette.

Det **bemyndigede organ** vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det **bemyndigede organ** meddeler fabrikanten afgørelsen. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

4. *EF-kontrol på det bemyndigede organs ansvar*

- 4.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetssystem.

- 4.2. Fabrikanten skal give det **bemyndigede organ** adgang til at kontrollere konstruktions-, produktions-, kontrol- og prøvnings- samt oplagringsfaciliteterne og skal give det alle nødvendige oplysninger, herunder:

- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet

- kvalitetsregistreringer i henhold til konstruktionsdelen i kvalitetssystemet såsom resultater af analyser, beregninger, prøvninger m.v.
 - kvalitetsregistreringer i henhold til produktionsdelen i kvalitetssystemet, såsom kontrolrapporter samt prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer m.v.
- 4.3. Det **bemyndigede organ** skal gennemføre periodiske kontrolbesøg for at sikre, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetssystemet, og udarbejde en kontrolrapport til fabrikanten.
- 4.4. Det **bemyndigede organ** kan desuden aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det **bemyndigede organ** om nødvendigt foretage eller få foretaget »prøver« for at kontrollere, om kvalitetssystemet fungerer tilfredsstillende. Det udsteder en prøvningsrapport og, i givet fald, en »prøverapport« til fabrikanten.
5. Fabrikanten skal i et tidsrum på mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet kunne forelægge de nationale myndigheder:
- den i punkt 3.1, andet afsnit, andet led, omhandlede dokumentation
 - de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede meddelelser om ændringer
 - de i punkt 3.4, sidste afsnit, og i punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det **bemyndigede organ**.
6. Alle **bemyndigede organer** meddeler de øvrige **bemyndigede organer** relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetssystemer.

Teknisk dokumentation, som fabrikanten skal forelægge det bemyndigede organ

Den i bilag B nævnte tekniske dokumentation skal indeholde alle relevante data eller midler, som anvendes af fabrikanten for at sikre, at udstyret opfylder alle væsentlige krav.

Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at forstå produktets konstruktion, fremstilling og funktion og skal gøre det muligt at vurdere produktets overensstemmelse med de relevante internationale instrumenters krav.

I det omfang det er relevant for vurderingen skal dokumentationen omfatte:

- en almindelig beskrivelse af typen,
- konstruktions- og produktionstegninger, samt lister over komponenter, delmontager, kredsløb osv.,
- de nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af ovennævnte tegninger og lister samt produktets funktion,
- resultater af konstruktionsberegninger, kontrolundersøgelser osv.,
- prøverapporter,
- manualer til installation, anvendelse og vedligeholdelse.

I påkommende tilfælde, skal konstruktionsdokumentationen indeholde følgende:

- attester for udstyr, som indgår i produktet,
- attester og certifikater vedrørende fremstillingsmetoderne og/eller inspektion og/eller kontrol af produktet,
- enhver anden dokumentation, der sætter det bemyndigede organ i stand til at foretage en bedre vurdering.

BILAG C: Minimumskriterier som medlemsstaterne skal tage hensyn til ved udpegelse af bemyndigede organer

1. **Bemyndigede organer** skal opfylde kravene i EN 45000 serien.
2. Hvis et **bemyndiget organ** udsteder typegodkendelser på medlemsstatens vegne, skal medlemsstaten sikre, at det **bemyndigede organs** kvalifikationer, teknisk erfaring og personale er af en sådan art, at det kan udstede typegodkendelser, som opfylder kravene i dette direktiv og garanterer et højt sikkerhedsniveau.
3. Det **bemyndigede organ** skal kunne yde ekspertise inden for søfart.

Et **bemyndiget organ** kan udføre **overensstemmelsesvurderingsproceduren** for enhver økonomisk beslutningstager, som er etableret i eller uden for EF.

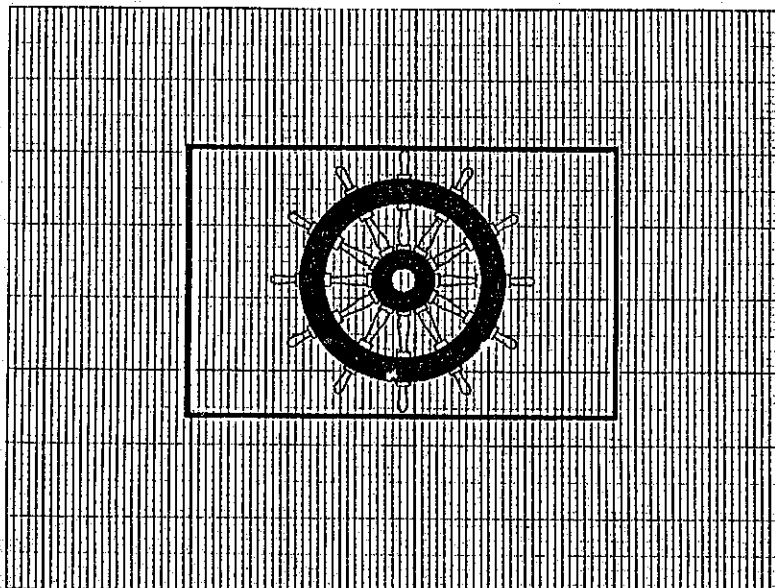
Et **bemyndiget organ** kan udføre **overensstemmelsesvurderingsproceduren** i enhver medlemsstat eller en stat uden for EF med anvendelse af midlerne på deres hovedkontor eller personalet på et afdelingskontor i udlandet.

Hvis en afdeling under det **bemyndigede organ** udfører **overensstemmelsesvurderingsprocedurerne**, skal alle dokumenter i forbindelse med procedurerne udstedes af det **bemyndigede organ** og i dettes navn og ikke i afdelingens navn.

En afdeling af et **bemyndiget organ**, som er etableret i en anden medlemsstat, kan dog udstede dokumenter i forbindelse med **overensstemmelsesvurderingsprocedurerne**, hvis det udpeges af den medlemsstat.

BILAG D: Overensstemmelsesmærke

Overensstemmelsesmærke udformes som følger:

Hvis mærket formindskes eller forstørres, skal modellens størrelsesforhold, som anført ovenfor, overholdes.

Komponenterne i mærket skal essentielt have samme vertikale dimensioner, som ikke må være mindre end 5 mm.

Der kan fraviges fra minimumsdimensionerne, når det drejer sig om små anordninger.

ISSN 0254-1459

KOM(95) 269 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

07 04

Katalognummer : CB-CO-95-290-DA-C

ISBN 92-77-90423-2

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg